

týká především, že odvolací soud nepřihlížel k tomu, že žalobkyně dle žaloby žádala za odsouzení žalované jako přijatelky směnky, že však dle obsahu směnky nelze žalovanou pokládati za přijatelku, poněvadž na směnce není adresa její jako trasáta, jíž by odpovídal její podpis jako akceptantky, a že proto ani směnka není akceptem. Proto také byla prý žalovaná neprávem odsouzena, aby zaplatila jako přijatelka, jíž ve skutečnosti není. Výtka tato není odůvodněna. Žalobní směnka má všechny podstatné náležitosti vydané směnky ve smyslu čl. 4 sm. ř., obsahuje zvláště také jméno osoby, která plniti má (trasáta), čl. 4 čís. 7 sm. ř., jímž nesporně jest aspoň Ervin G., který směnku také jako přijatel podepsal. Není proto správným tvrzení dovolatelčino, že nelze směnku pokládati za »akcept«. Uvažovati jest jen o tom, jaký význam má doznane pravý podpis žalované na levé straně směnky, na místě určeném pro adresy, za předpokladu, že druhý podpis žalované, přičiněný na pravé straně směnky pod podpisy obou ostatních dlužníků, jest padělkem. Vzhledem k předpisu čl. 81 sm. ř., dle něhož postihuje směnečný závazek také toho, kdo směnku spolupodepíše, a to i tehdy, označí-li se při tom jen jako rukojmí, nutno míti za to, že toho, kdo směnku bez jakéhokoli bližšího označení prostě spolupodepsal, pokládati jest za spolu-příjatele směnky. Nebylo proto ani v tomto případě závady, aby nebyl směnečný platební příkaz, vydaný proti žalované jako přijatelce směnky, zachován v platnosti, to tím méně, ježto žalovaná v písemných námitkách, které jediné jsou směrodatnými (§§ 557, 552, 559 c. ř. s.) ani netvrdila, že byla jen ručitelkou, nýbrž naopak sama se označila za přímou dlužnici.

Čís. 5725.

Postupu pohledávky lze přiznati význam placení pouze tehdy, když věřitel ujednal s dlužníkem, že se spokojí s postupem pohledávky, již má dlužník za třetí osobou.

(Rozh. ze dne 3. února 1926, Rv I 25/26.)

Procesní soud první stolice ponechal směnečný platební příkaz v platnosti, odvolací soud ho zrušil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání žalobkyně a uvedl ku konci

d ů v o d ů:

Dovolatelka nadhodila ještě otázku, možno-li postupu pohledávky přiznati funkci placení. Zásadně zajisté nikoli, neboť věřitel není povinen, by se spokojil na místě hotového placení pouhým postupem pohledávky (§ 1413 obč. zák.). Jinak však jest tomu, jestliže, jako v tomto případě, věřitel s dlužníkem výslovně ujedná, že se spokojí s postupem pohledávky, kterou má dlužník za třetí osobou (§ 1414 obč. zák.). Tu pak nastávají plné účinky placení, při čemž ovšem věřiteli zůstává vyhrazen případný postih dle §u 1397 obč. zák.